2000 ஏப்ரல் 25] [திரு. ஆ. இராசேந்திரன் என்கிற தீரன்]

இன்றைக்கு மறியல் போராட்டத்திலே ஈடுபடப்போவதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். மேலும், அந்தச் சத்துணவுத் திட்டத்திலே பணியாற்றக்கூடிய பட்டதாரிகள், நில அளவைத் துறையிலே பணி செய்தவர்களுக்கு, கல்வித் துறை போன்ற மற்ற துறைகளிலே தகுதியுள்ளவர்களுக்கு மாற்றுப் பணிகள் வழங்கப்பட்டிருப்பதைப்போல, தங்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வைத்திருக்கிறார்கள். எனவே, அரசு அந்தப் பொறுப்பாளர்களை அழைத்துப் பேசி, அவர்களுடைய கோரிக்கையில் உள்ள நியாயங்களை உணர்ந்து, அவற்றை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமாறு கேட்டு அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்.

***மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சினை குறித்து ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் அல்லது கவன ஈர்ப்புக் கொண்டு வந்தவர்கள், சுருக்கமாகப் பேசினாலும், நான் விளக்கமாகப் பதில் சொல்லவேண்டிய அவசியத்திலே இப்போது இருக்கிறேன். முதலில், நம்முடைய தாமரைக்கனி அவர்கள், எம்.ஜி.ஆர். கொண்டுவந்தத் திட்டம் என்பதால், சத்துணவு ஊழியர்களை அரசு ஊழியர்களாக ஆக்கவில்லை என்று சொன்னார். எம்.ஜி.ஆர். அந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார்; அவரே, அவர்களை அரசு ஊழியர்களாக ஆக்கவில்லை என்பதை தாமரைக்கனிக்கு நான் ஞாபகப்படுத்துகிறேன். எம்.ஜி.ஆர். கொண்டு வந்தத் திட்டம் என்பதற்காக அதை நிறுத்திவிடவில்லை. மாறாக, ஏறத்தாழ 70 இலட்சம் பிள்ளைகளுக்கு வாரம் ஒரு கோழிமுட்டை வழங்குகின்ற அரசு இந்த அரசு. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அந்தத் திட்டத்தை மேலும் வலுப்படுத்துகின்ற வகையிலேதான் இந்த அரசு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஏதோ போகிற போக்கிலே புழுதிவாரித் தூற்றிவிட்டுப் போகிறவர்கள் வேண்டுமானால் தாமரைக்கனியைப் போல இப்படிப் பேசலாம். எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் பெயரால், மருத்துவப் பல்கலைக்கழகம் அமைந்து, அது தொடங்கப்படுவதற்கு முன்பு எம்.ஜி.ஆர். மறைந்து, அதைத் தொடங்குவதற்காக வந்திருந்த முன்னாள் குடியரசுத் தலைவர் திரு. வெங்கட்ராமன் அவர்கள், தொடங்காமலேயே திரும்பிச் சென்று, பிறகு இந்த ஆட்சி உருவான பிறகு, அதே குடியரசுத் தலைவரை அழைத்து, எம்.ஜி.ஆர். பல்கலைக்கழகத்தை—மருத்துவப் பல்கலைக்கழகத்தைத்—திறந்து வைத்தவன் நான் என்பதை (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) குறுகிய உணர்வு படைத்தவர்களுக்கெல்லாம் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி] [2000 ஏப்ரல் 25

எம்.ஜி.ஆர். சினி சிட்டி என்று பெயர் வைக்க வேண்டுமென்று கலை உலகம் முழுவதும் கதறியது. ஆனால், ஜெயா பிலிம் சிட்டி என்று பெயர் வைத்துக்கொண்டார்கள். எம்.ஜி.ஆர். பிலிம் சிட்டி என்று பெயர் வைக்கவில்லை. நான் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகுதான் அந்தப் பெயர் மாற்றப்பட்டு, எம்.ஜி.ஆர். பிலிம் சிட்டி (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) என்று பெயர் வைக்கப்பட்டது என்பதை நண்பர் தாமரைக்கனி அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்துகிறேன். அவருக்கு சில நேரங்களில் ஞாபகம் வரும்; சில நேரங்களிலே ஞாபகம் வராது. (சிரிப்பு) அது என் குற்றம் அல்ல.

முற்பகல் 11-15

முதலில் தேர்தல் அறிக்கையைப் பற்றி நம்முடைய ஞானசேகரன் அவர்கள் உரையைத் தொடங்கியபோது குறிப்பிட்டார்கள். தேர்தல் அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கிறேன் என்று; அதை நம்முடைய சிவபுண்ணியம் அவர்கள், அவர்களுக்கு எடுத்துக் காட்டினார்கள். 1996 அல்ல - மன்னிக்கவும் - 1989 ஆம் ஆண்டு தேர்தல் அறிக்கையிலேதான், சத்துணவு ஊழியர்களை-Part time-Permanent ஊழியர்களாக ஆக்குவோம் என்று சொல்லி அதை நிறைவேற்றினோம், 1989-ஆம் ஆண்டு. ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் அந்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றினோம், பகுதி நேர-நிரந்தரப் பணியாளர்கள் என்ற நிலையை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுத்தோம். அதுவரையிலே அவர்கள் நிரந்தரம் அல்ல; பகுதி நேரப் பணியாளர்கள் தான், நிரந்தரமாக ஆக்கப்படவில்லை. அதற்குப் பின்னர் 1996 தேர்தல் அறிக்கையிலே என்ன குறிப்பிட்டிருக்கிறோம் என்றால், இந்த 4 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சத்துணவு ஊழியர் என்ற தலைப்பில், 'சத்துணவு அலுவலர்களின் பல்வேறு கோரிக்கைகள், தற்போது உள்ள ஆட்சியிலே புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்துள்ளன— கடந்த கால ஆட்சியைக் குறிப்பிடுகிறோம். —எனவே, சத்துணவு அலுவலர்களின் குறைகள் பரிவுடன் கவனிக்கப்படும் என்ற உறுதியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம், என்றுதான் 1996-ஆம் ஆண்டு தேர்தல் அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கின்றோம்.

1989-லே குறிப்பிட்டதை நிறைவேற்றி அவர்களைப் பகுதிநேர-நிரந்தர ஊழியர்களாக ஆக்கியிருக்கிறோம். ஆனால், அரசு ஊழியர்களாக ஆக்கவில்லை. அரசு ஊழியர்களாக அவர்கள் ஆவதென்றால், அவர்கள் வேலைவாய்ப்பகத்தின் மூலமாக மனு போட்டு, அல்லது வேலைவாய்ப்பகத்தின் மூலமாக தேர்ந்தெடுக்கிற அந்த நிலையிலேதான் அவர்கள் வர வேண்டும். அதற்கு அவர்கள் தயாராக இருப்பார்களா என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. ஏனென்றால்—அப்படி என்றால்

2000 ஏப்ரல் 25] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

எல்லாவற்றையும் கூட்டிக் கழித்துவிட்டு மறுபடியும் வேலைவாய்ப்பகத்திலே இருந்து அனைவரையும் தேர்ந்தெடுத்து, அவர்களை அரசு ஊழியர்களாக ஆக்க வேண்டும். அதற்கும் இயலுகிற அளவுக்கு நிதிநிலை இடம் கொடுக்கிறதா—Employment Exchange-ல் இருந்து வருவதாக இருந்தாலும் கூட, நிதிநிலை இடம் கொடுக்கிறதா என்பதையும் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். கழக அரசு 1989-ஆம் ஆண்டு முதல் சத்துணவுப் பணியாளர்கள், வெறும் தற்காலிகப் பணியாளர்களாக இருந்ததை மாற்றி, நிரந்தரப் பகுதிநேர-பணியாளர்களாக Permanent-Part time employees என்று ஆக்கியது. 25-4-1998 முதல் சத்துணவுப் பணியாளர்களுக்கு சிறப்பு சேம நல நிதித் திட்டத்தை (Special Provident Fund) விரிவாக்கியதும் இந்த அரசுதான்.

சத்துணவு அமைப்பாளர்கள், குழந்தை நல அமைப்பாளர்கள், அங்கன்வாடி பணியாளர்கள் நிலை-1 மற்றும் நிலை-2, ஊட்டச் சத்துப் பணியாளர்கள் ஆகியோருக்கு ரூ.200-5-250-10-400 என்று இருந்த ஊதிய விகிதத்தை ஆண்டுக்கு 140 கோடி ரூபாய் செலவையும் பொருட்படுத்தாமல், 1-1-1996 முதல் ரூ.600-10-700-20-1100 என உயர்த்தி, அடிப்படை ஊதியம் ரூ.760 என நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இதன் காரணமாக அதுவரை மாத ஊதியமாக, சராசரியாக 450 ரூபாய் வாங்கிக் கொண்டிருந்த சத்துணவு ஊழியர், இந்த ஊதிய விகிதம் திருத்தியமைக்கப்பட்டதன் காரணமாக சராசரி 1,150 ரூபாய் மாதம் ஒன்றுக்கு ஊதியமாகப் பெறக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. நம்முடைய ஞானசேகரன் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். பணியாளர்களுக்கு, கிராம நலப் பணியாளர்களுக்கு எல்லாம் ஊதியம் அதிகமாக்கப்பட்டது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்கு 1,150 ரூபாய் என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது.

மேலும் இதற்கான ஆணை 25-4-1998 அன்று பிறப்பிக்கப்பட்ட போதிலும், 1-1-1996 முதலே இந்த ஊதிய உயர்வு அமல்படுத்தப்பட்டு சத்துணவுப் பணியாளர்களுக்கு பணப் பயன் கிடைக்கத்தக்க வகையிலே (back date) போட்டு. வழிவகை செய்யப்பட்டது;

அதைப்போலவே இந்தத் துறையிலே சமையலர்களுக்கு, அதுவரை மாதம் ஒன்றுக்கு 175 ரூபாய் மட்டுமே மதிப்பூதியமாகப் பெற்று வந்தவர்களுக்கு 1-1-1996 முதல் 450 ரூபாய் வீதமும், சமையல் உதவியாளர்கள் அதுவரையில் 125 ரூபாய் மட்டுமே பெற்று வந்தவர்களுக்கு மாதம் 400 ரூபாய் வீதமும் உயர்த்தி ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டதும் இந்த ஆட்சியிலேதான். சத்துணவு மையங்களில் பணியாற்றும் சமையலர்,

உதவியாளர்கள் ஓய்வு பெறும் வயது 55 என்றிருந்ததை 58 ஆக உயர்த்தி ஆணை பிறப்பித்ததும் இந்த ஆட்சிதான், 25-4-1998-ல்.

சத்துணவுப் பணியாளர்கள் பணிக்காலத்தில் இறக்க நேர்ந்தால் ஈமச் சடங்குக்காக வழங்கப்பட்ட தொகை இரண்டாயிரம் ரூபாய் என்பது 1997-ஆம் ஆண்டில் ஐந்தாயிரம் ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டதும் இந்த ஆட்சியிலேதான்.

பள்ளிச் சத்துணவுப் பணியாளர்கள் பணியில் இருக்கும்போது இறக்க நேரிட்டால் அவர்களுக்கு குழுக் காப்பீட்டுத் திட்டத்தின்கீழ் —Group Insurance Scheme— குடும்ப நல நிதி வழங்க 7-11-1990 அன்று தி.மு.க. ஆட்சியில் உத்தரவிடப்பட்டது.

ஆனால், இந்தத் திட்டத்தை கடந்த அ.தி.மு.க ஆட்சிக் காலத்தில் 1994 ஆம் ஆண்டில் நிறுத்தி வைத்துவிட்டார்கள். மீண்டும் கழக ஆட்சி அமைந்த பிறகு 1997-ல் அந்தத் திட்டத்தைத் தொடர்ந்து செயல்படுத்த ஆணையிடப்பட்டது.

முற்பகல் 11-20

சத்துணவுப் பணியாளர்களுக்கு கோடை விடுமுறைக் காலத்திற்கும் ஊதியம் வழங்கப்படும் என 27-6-1998 அன்று சத்துணவு ஊழியர் மாநாட்டில் என்னால் அறிவிக்கப்பட்டு, அவ்வாறே வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

சத்துணவுத் திட்டத்திலே பணியாற்றும் சமையலர், உதவியாளர் ஆகியோர் பணிக்காலத்தில் இறக்க நேர்ந்தால் அவர்களுடைய வாரிசுகளுக்கும் கருணை அடிப்படையிலே வேலை வழங்கப்படும் என்று 27-6-1998 அன்று சத்துணவு ஊழியர் மாநாட்டிலே என்னால் அறிவிக்கப்பட்டு, அவ்வாறே செயல்படுத்தப்பட்டும் வருகிறது.

ஒரு குழந்தைக்கு வழங்கப்படும் சத்துணவு மானியம் 13 காசு என்பது 18 காசுகளாக 1996 முதல் உயர்த்தப்பட்டது இந்த ஆட்சியில். பிறகு ஒரு குழந்தைக்கு வழங்கப்படும் சத்துணவு மானியம் 18 காசு என்பது இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலே 23 காசு என்று உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

1995-96-ல் சத்துணவுத் திட்டத்திற்காக நிதி ஒதுக்கீடு 360 கோடி ரூபாய். இதிலே சத்துணவுப் பணியாளர்களுக்கான ஊதியத்திற்கு மட்டும்

தரப்பட்ட தொகை 115 கோடி ரூபாய், 1995-96 இல். 2000-2001 இல் சத்துணவுத் திட்டத்திற்காக நிதி ஒதுக்கீடு 581 கோடி ரூபாய். இதில் சத்துணவுப் பணியாளர்களுக்காக வழங்கப்படும் ஊதியம் 215 கோடி ரூபாய். சத்துணவுப் பணியாளர்களுக்கான சங்கத்தின் பொதுச் செயலாளர் ராமமூர்த்தி 1986 ஆம் ஆண்டிலிருந்தும், தலைவர் பழனிநாதன் 1988 ஆம் ஆண்டிலிருந்தும், பொருளாளர் ராஜாராம் 1991 ஆம் ஆண்டிலிருந்தும் அ.தி.மு.க. ஆட்சியிலே பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டு வேலை இழந்திருந்தார்கள். அவர்களை, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலேதான் அந்தப் பணி நீக்கத்தை இரத்து செய்து மீண்டும் பணியிலே அமர்த்தினோம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மீண்டும் பணியிலே அமர்த்தப்பட்ட இந்த மூன்று பேரும்தான் தற்போது இந்தப் போராட்டத்தைத் தூண்டி விட்டு முற்றுகைப் போராட்டம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்களுக்கு இதுவும் வேண்டும், இன்னமும் வேண்டும்.

சத்துணவுப் பணியாளர்களின் கோரிக்கையை ஏற்று, அவர்களை முழு நேர அரசுப் பணியாளர்களாக நியமித்து குறைந்தபட்ச ஊதிய விகிதப்படி சம்பளம் கொடுக்க ஒப்புக் கொண்டால், மேலும் கூடுதலாக 270 கோடி ரூபாய் அரசுக்குச் செலவாகும். சத்துணவுத் திட்டத்திற்கான மொத்த நிதி ஒதுக்கீடு 581 கோடி ரூபாய். சத்துணவுப் பணியாளர்களின் கோரிக்கையை ஏற்றால், அவர்களது ஊதியத்திற்காக மாத்திரம் 485 கோடி ரூபாய் ஆகும். மீதியுள்ள 100 கோடி ரூபாயைக் கொண்டு எந்த அளவுக்கு சத்துணவு அளிக்க முடியும் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

இந்த அளவிற்கு சத்துணவுப் பணியாளர்களுக்காக திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு செய்ததற்குப் பிறகும், தமிழகத்திலே உள்ள நிதி நிலைமை தெரிந்த பிறகும், மேலும் கூடுதலாக 270 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கத்தக்க வகையிலே நிரந்தர அரசு அலுவலர்களாக ஆக்க வேண்டுமென்றால், அது நியாயமான கோரிக்கையா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொண்டு அமைகிறேன்.

(ஈ) சிதம்பரம் பகுதியில் அடிக்கடி மின்வெட்டு ஏற்படுதல்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து, சிதம்பரம் பகுதியில் அடிக்கடி மின்வெட்டு ஏற்படுவது குறித்து மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வு மற்றும் மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ச. அழகிரி அவர்கள் ஈர்க்கின்றார்கள்.